

NØVN

Minningarorð um kæra abba mín, Trónd Húsgarð

f. 19. nov. 1930 – d. 12. okt. 2012

Tróndur Húsgarð. Abbi-krabbi. Av raskastu, sterkastu monnum. Mergjaður sum fáur. Nógvar broytingar hevur tú upplivað gjøgnum lívið, og mangan havi eg undrast á, hvussu tú hevur megnað at fylgt so væl við. At vaksa upp á einum bóndagarði undir krígunum, liva so primitivt allan tín ungdóm og framvegis kunna finna útav øllum hesum tekniska, sum er komið við tíðini... Men hetta kemur óiva frá tínum treiskni og ágrýtni, sum var títt eyðkenni. Var tað eitt-hvørt, tú ikki dugdi, men vildi duga, so var ikki at standa fyri, og tískil dugdi tú eisini alt. Eitt tíðarskeið lærði tú teg sjálvan enskt, og spurdi okkum abbaðurn um hjálp at seta setningar saman. Eitt annað tíðarskeið telvaði tú ímóti tær sjálvum. So seint sum í septembur trumlaði tú Danmark upp og niður í tínum fitta, grøna abba-bili. - Meir enn hvat mong ung tora at leypa úti. Teldan fekk heldur ikki frið. Skype skuldi roynast, og myndir, sum tær eisini dámdi so væl at fáast við, skuldu leggjast inná telduna.

Føroysk mentan og føroyskur siður hevði stóran týðning fyri teg, og róliga kann staðfestast, abbi, at

tú eigur stóran leiklut í at mín kærleiki til Føroyar, og okkara mentan og sið, er so stórir, sum hann er. Nógv lærði tú okkum, og eg fari at sakna at hoyra teg kvøða, meðan tú stákaðist við eitt-hvørt. Altíð hevur tú verið góður og tolin við okkum abbaðurn, og man keddi seg aldrin tá tú var rundanum. Altíð fanst tú uppá okkurt spennandi. Útum at rokast,

um veðrið var til tað. Plenar skuldi haldast, altíð nýklipt og grønt, og gulu húsini í Brøttubrekku, sum høvdu so nógv at siga fyri teg og ommu, vórðu heldur ikki gloymd. Serliga dámdi tær tó væl at fara á flot í tínum dýrabæra, litla báti, sum tú eisini nýtti nógva orku og tíð til. Var tørvur á hjálp, so vart tú altíð klárur við einari hjálpanði hond. Tú gjørdi mangar

støður lættari fyri okkum við tínum hjálpsemi, og við einum smíli á varrunum fari eg serliga at minnst aftur á herligu túrarnar við grøna "skúlataxa", sum tú sjálvur tók til, ið var ein stór hjálp, tá babba var úti á sjónum.

Hendan tíðin, nú fjøllini verða gingin, hevði nógv at siga fyri teg. Altíð til dystin fús at hjálpa til á Húsgarði í heimbygðini Syðrugøtu, og tiltikin tá tað kom til at fletta. Men ikki fekst tú tó smakkað síðstu seyðarhøvdini, sum tú so seint sum tann 11. oktober hevði riggað til. Einasta "keðiliga" minni eg havi er, tá eg 6-8 ára gomul stóð í tínum í gummistilvum og græt, tí tú seint eitt kvøldi kom eftir babba, og eg SKULDI við. Men tit koyrdu undan mær út á skipasmiðjuna at skera grind upp. Tað skilji eg tó væl nú, og verður hetta goymt sum enn eitt gott minni um teg. - Fríggjadagin tann 12. oktober fór tú so frá okkum, heilt óvæntað. Ein fyrmynd vart og ert tú framvegis fyri meg á mongum økjum, og eg fari at sakna teg ómetaliga nógv. Takk fyri alt, ið tú var fyri meg.

Hvíl í friði tú góði, elskaði abbi ♥

**Abbaðóttir tín
Anna Katrin**

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum á ymsan hátt sýndu samkenslu, tá elskaða kona, mamma, dóttir og systir okkara

Janet Matras Toftum

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Hera Joensen, prest, fyri góð og troystarrík orð í kapellinum og í kirkjuni. Tøkk til Tórshavnar Manskór fyri vakran sang og Reimund og Anette Nielsen fyri nemandi gittar- og fióltónar.

Tøkk til tykkum øll, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Tøkk til tykkum øll, ið hjálptu til í sambandi við jarðarferðina og ervið.

Tøkk fyri vitjanir, heilsanir, kransar, blómur og peningagávur til børnini.

Tøkk til heilsustarvsfólk, heima og uttanlands, Jan Dalberg, B6 og

Palliativa toymið, fyri hjartaliga umsorgan. Somuleiðis hjartans tøkk til øll tykkum, sum, á ymsan hátt, hava sýnt hjálpsemi hesa sváru tíð.

Familjunnar vegna

**Jógvan, Hjalti, Flóvin og Lena Maria
Hans, Trinelena, Harry og Dánjal Jákup**

Framhald av s. 16

um mínum hjarta og eg fari eisini at sakna tykkum, men eg biði eftir tykkum. Eftir hetta fekst tú tað betri og læknarnir søgdu at hetta skuldi nokk fara at ganga. Eg fór heim ein týsdag og tað var so ringt at siga bei við teg. Hósdag søgdu læknarnir at nú gekk aftur skeivan veg og at vit kundu rokna við at tú fórt at doyggja. Leygardag sóu tøluni góð út og eg tosaði við teg og tú vart so glaður,

men náttina til sunnudag fekk eg ikki sovið, eg gekk rastleys runt og fann ongan frið á mær, tí eg føldi at okkurt var galið. Kl. 8 ringdi omma og segði nú er abbi deyður. Hesi orðini hoyri eg fyri mær enn. Tú fekst ein friðarligan deyða. Tú gavst bara at anda meðan tú svav, tú orkaði ikki meira. Tú fekk títt ynski uppfyllt, tú slapp heim og tú fekst tín frið.

Tú betýður alt fyri meg, eg

dugi so illa at skilja at tú ikki kemur aftur. Verðin er so køld og tóm uttan teg og eg fái ilt langt inn í sálina at hugsa um at tú ikki kemur aftur. Eg veit at tú ikki vilt at eg skal vera kedd og at eg skal gera mitt besta so tað royni eg. Eg veit at tú hevur tað gott har tú ert og at ein dag so sleppi eg at siggja teg aftur.

Eg eri so takksom fyri at eg hevði teg sum abba og ongan annan, tú ert tann

besti abbin og pápin ein kann hugsa sær, uttan tín og ommusa kærleika hevði eg ongantíð verði komin so langt sum eg eri. Tú trúði altíð uppá meg og tað skalt tú hava takk fyri.

Eg eri glað fyri at tú hevur fingið tín frið.

Vit siggjast.

Heilsan

Didda :*

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum fyri sýnda samkenslu, tá elskaði maður, pápi, verfaðir, og abbi okkara

Tróndur Húsgarð

andaðist og varð jarðaður.

Ein serstøk tøkk til Sonju Klein, prest fyri troystarrík orð á kapellinum og í kirkjuni. Tøkk til tykkum, ið veittu eina hjálpanði hond. Tøkk øll tit, ið fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

*Familjunnar vegna
Anna*